

„Ne lássák a bú ciprusát.
Higgyék, örök az ifjúság
Üllői-úti fák.”
(Kosztolányi, 1907)

Itt kötöznek a klinikán
a sebeket itt kötözik
megütközött a Kilián
a Kilián megütközött
itt villám itt harc itt halál
itt ravatal a kövezet
kit gránát gyilkolt kit a láng
kit a kénsavas gyűlölet
itt ház állott most kőhalom
gerendák törmelék kövek
romokból lett itt ami rom
itt a rom is megtörtetett
gránát a falból kifalt
irdatlan látótereket
egyetlen rés lett itt a fal
lehasadt minden emelet
a kipingált vakolaton
látszik hol függött képkeret
sötétebb árnyalat a nyom
nem tud rá képet képzelet
ez volt az Üllői úti vár
ez most a romos övezet
két hétig az országhatár
volt ez az út s megütközött
megütközött a Kilián
itt a sebeket kötözik
itt kötözik a klinikán
kötözik elzsibbadt kezek
elzsibbad testekhez talán
itt kötözik az életet
ágyban párnák közt a halál
rég vendég itt ha érkezett
jött régimódi fogatán
nem hordott páncélvérteket
most modern tank volt a batár
csúszó-mászó ős szörnyeteg

↳ Szili József

Az Üllői úti fák

olajivó hulló fogán
megráगतott a póre tett
a vakmerőség városán
gyász ül por ül megtörtetett
ez az út a halálos ágy
ravatal itt a kövezet
hadak útja az ifjúság
halálos útja itt vezet
ti fák Üllői úti fák
rajtatok is zúzott sebek
kivirágzott acélszilánk
tölcsérével a törzsetek
ti fák Üllői úti fák
ártatlanok hogy őrzötök
eztán szelíd romantikát
sebektől sorvad kérgetek

míg sajj az est óráin át
lassan halálig vértetek
ti fák Üllői úti fák
gyász és halál a részetek
tavasszal mégis új csírák
hívják ki az enyészetet
adtok ti még kedvet tusát
s ha kérdik hű szerelmesek
hová repül az ifjúság
dús lombú fák bár sejtitek
mégis ezer fehér virág
borítsa lombos fejetek
ne lássák a bú ciprusát
a lombok közt a sebhelyet
higgyék örök az ifjúság
mely nem hajtt térdet sem fejet

(1956. november 21.)

